

چه کسی با من می‌خندد؟!

زمانی که در رشته‌ی مورد علاقه‌ی خود پذیرفته‌شدید، زمانی که کار مورد نظر خود را یافتید، زمانی که احساس کردید شانس به شما روی آورده، زمانی که روی خوش زندگی، متوجه روزهای شما شد، چه کسی از ته دل با شما خندید؟ چه کسی شادی کوچک شما را با اهمیت جلوه داد؟ در اطراف شما چه تعداد دوستانی هست که به دورترین رؤیای شما نیز احترام بگذارند؟ آیا در لحظه‌ی به اوج رسیدن، دستی هست که خالصانه برای موفقیت شما کف‌بزند؟

این مهم است که شما اوقات خود را با چه کسانی سپری می‌کنید.

دوست واقعی شما، شادی شما را دوچندان می‌کند. وقتی از موفقیتی خوشحال می‌شوید، هیجان و فریادهای شغفناک او، فریادِ شادی شما را نیز به آسمان خواهد برد. شوق او، شما را بیش‌تر به‌وجود می‌آورد. تازه می‌فهمید عجب آدم بزرگ و مهمی بودید! حس غرور و لذت در تک‌تک سلول‌های‌تان پخش می‌شود. به خودتان امیدوارتر می‌شوید.

اعتمادبه‌نفس‌تان برای خودش جا باز می‌کند و شما برای چندثانیه حس می‌کنید چندین سال جوان‌تر شده‌اید. شما بیش‌تر برای «شادی»، نیازمند شریک هستید تا غم. این که لحظه‌ی خندیدن، چه کسی کنار شما باشد، مهم‌تر از این است که در هنگام گریستن، چندین دست روی شانه‌تان بنشیند. برای همدردی، همیشه سر و کله‌ی چند نفر پیدا خواهد شد.

نگران نباشید، همیشه کسی هست که در شکست و غم، به شما ترحم کند اما مسأله‌ی مهم، این است که واقعاً چه کسی از شادی شما صدقانه‌ی مسرور خواهد شد؟!

تقسیم‌کردن شادی، باقی‌مانده‌ای بسیار بزرگ‌تر از مقسوم دارد، به شرط آن که مقسوم‌علیه‌ی شما، دوستی صمیمی برای لبخندهای‌تان باشد. بزرگ‌کردن شادی، هنر یک دوست است. پس شادی‌تان را بی‌مهالبا خرج نارقیقان نکنید. نگذارید لحظات ناب زندگی‌تان، در خلوتی سوت‌وکور بگذرد. دوستان خوب، حامی آرزوهای شمایند.

کسی که حوصله‌ی گوش‌دادن به اهداف‌تان را ندارد، کسی که به رؤیای شما می‌خندد، کسی که با موفقیت شما برخوردی عادی دارد، کسی که ذوق شما را برای یک پیروزیِ هرچند کوچک کور می‌کند، هرگز دوست شما نیست؛ فقط یک رهگذر است. رهگذران را جایگزین دوستان خوب خود نکنید. یادتان باشد دوست خوب تا قله با شماست.

نرجس خزاعی

کارشناس ارشد زیست‌شناسی